Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

Rok XIV. **Kraków, dnia 24 kwietnia 1931** **Nr. 12.**

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 Zł
„ półroczny	8 Zł
„ roczny	16 Zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wieczór
Rękopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja i Administracja **Kraków, Grodzka 43**
Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	**40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I. str. okładki	**60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. w tekście . . .	**60 groszy**

Cała strona okładki **Zł 200**, Pół strony **Zł 100**, Ćwierć strony **Zł 50**, Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 300**, Pół strony **Zł 150**, Ćwierć strony **Zł 75**, Jedna ósma strony **Zł 37·50**

Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki"!

Nowa skala „przeciętnej dochodowości“

Kwestja potrzeby wprowadzenia zasadniczej zmiany do nieaktualnego i przestarzałego „schematu przeciętnej dochodowości“, nie schodzi z łam naszego pisma. Wykazujemy rok rocznie, iż schemat ten opracowany na podstawie stosunków zarobkowych jeszcze z r. 1925 — w zupełności nie odpowiada dzisiejszym, tak zmienionym stosunkom, gdzie kupiectwo albo zgoła nie zarabia albo zarabia ułamki procentów. Stwierdzić musimy z **częściowem** zadowoleniem, że Władze skarbowe, uznając słuszność naszych rekryminacyj zastosowały się do odnośnego polecenia Ministerstwa Skarbu i przy współudziale przedstawicieli Izby Przemysłowo-Handlowej przeprowadziły korektę w starym schemacie.

Niestety jednak wynik tej pracy nie stoi w żadnym stosunku do nadzieji, jakie z taką konferencją łączyły sfery przemysłowo-handlowe ani w stosunku do rzeczywistego stanu dochodowości. Stawki są bowiem minimalnie zniżone w nowym „schemacie“ a przy b. licznej ilości pozycyj stan zeszłoroczny nie uległ żadnej zmianie.

Podnieść jednak należy jedno plus, i to z naciskiem podkreślamy, iż ostatecznie ustalonm zostało, że stawki te **nie zawierają zarobku netto**, o tyle, iż z sum wypośrodkowanych na podstawie ustalonego obrotu przy zastosowaniu „stawek“ dochodowości“ **należy potrącić wszystkie potrącalne pozycje**, wymienione na str. 3 arkusza zeznania o p. podatku dochodowym (dział II). W szczególności od ustalonej przy pomocy schematu kwoty dochodu, można jeszcze potrącić: 1) Odsetki od długów hipotecznych, 2) Wartość pieniężną rent, 3) Obowiązujące podatnika na mocy prawa lub umowy opłaty za siebie i za członków jego rodziny do kas zapomogowych, emerytalnych, chorych, ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków, 4) Premje ubezpieczeniowe na wypadek śmierci lub dożywocia w kwocie nie przewyższającej ustawowej wysokości, 5) bezpośrednie podatki państwowe i samorządowe z wyjątkiem podatku dochodowego i majątkowego.

Normy „przeciętnej dochodowości“

A. Przedsiębiorstwa handlu towarowego.

	Hurt	Detal
1. Apteki	—	20
2. Apteczne składy	8	17
3. Mydlarnie	8	12
4. Specjalna sprz. artyk. chemicznych	8	15
5. Specjalna sprz. mydła i świec	6	10
6. Specj. sprz. nafty, olejów min. i smarów	5	10
7. Specj. sprz. perfum i kosmetyki	10	25
8. Składy opałowe	3	9
9. Składy materj. budowl.	5	10
10. Sprzedaż wyrobów drzewnych	8	12
11 Sprzedaż wyrobów koszykarskich	8	15
12. Składy mebli luksusowych	—	20
13. Składy mebli pierwszej potrzeby	5	12
14. Sprzedaż futer	9	20
15. „ konfekc. futrz.	9	20
16. „ skór	5	10
17. „ cholewek	6	12
18. „ obuwia	7	12
19. „ przyb. szewskich	8	15
20. „ wyrobów rymarskich	8	15
21. „ galanterji skórzanej	10	20
22. „ włósia i szczeciny	6	12
23. „ wyroby z włósia i szczeciny	7	12
24. „ pierza i puchu	6	12
25. „ żelaza	4	8
26. „ galant. żelaz. i wyr. emaljow.	10	20
27. „ szkła	6	12
28. „ wyrob. ze szkła, fajansów, porcelany i majoliki	8	20
29. Sprzedaż maszyn i narzędzi rolniczych	5	10
30. Sprzedaż instrumentów opt. i chirurg.	10	20
31. „ przyb. fotograficznych	10	20
32. „ elektrotechnicznych	7	15
33. „ przyrządów technicznych	7	12
34. „ automobili, motocykli, rowerów i części składowych do tychże	—	15
35. Sprzedaż powozów i wszelkiego rodzaju pojazdów	—	15
36. Sprzedaż wyrobów gumowych	7	15
37. „ manufaktury	4	8
38. „ gotowych ubrań	6	12
39. „ konfekcji męsk. i damskiej	6	15
40. „ tiulu, koronek i haftów	10	20
41. „ przyborów krawieckich	5	12
42. „ czapek i kapeluszy	10	20
43. „ kapeluszy damskich	8	20
44. Sklepy galanteryjne	5	12
45. Sprzedaż papieru i przyb. kancelar.	8	15
46. „ tapet	6	15
47. Sklepy jubilerskie	10	20
48. Sklepy zegarmistrzowskie	5	15
49. Sprzedaż starożytności	—	30
50. „ wyrob. powroźn. i jutowych	5	12
51. „ instrumentów muzycznych	8	20
52. „ fortepianów i pianin	—	15
53. Sklepy spożywcze	3	8
54. „ kolonjalne	4	10
55. „ kolonjalno-gastronomiczne	5	12
56. „ kolonjalne ze sprz. wódek i win	7	15
57. Sprzedaż wódek i win	7	15
58. „ mięsa	4	10
59. Sprzedaż wyrobów masarskich	10	15
60. „ ryb	7	15
61. „ warzywa	4	10
62. „ wody sod., owoców i bakalji	10	20
63. „ jaj i nabiału	4	10
64. „ chleba	3	7
65. „ wszelkiego rodzaju pieczywa	4	8
66. „ wyrobów cukierniczych	8	15
67. „ zboża	2	6
68. „ mąki i kóaszy	3	6
69. „ paszy	3	8

Dokończenie na str. 10-tej.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Rok XIV. Kraków, dnia 24 kwietnia 1931 Nr. 12

TREŚĆ NUMERU:

Barjera wiz

W wydawnictwie Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowie p. t. „Sprawy turystyczno-uzdrowiskowo-hotelarskie", zamieszczona jest niezmiernie interesująca tabelka, z której dowiedzieć się można, jak wielkie postępy poczyniono już na świecie w zakresie znoszenia uciążliwego i hamującego ruch turystyczny przymusu wizowego.

Właściciel paszportu angielskiego może do czternastu na 26, państw europejskich udawać się bez żadnej wizy.

Jeszcze swobodniejszy jest obywatel austrjacki, który podróżować może bez wizy po siedemnastu państwach europejskich.

Obywatel belgijski ma do dwunastu państw otwarte drzwi bez wizy. Obywatel czechosłowacji do szesnastu, podobnie jak i Duńczyk. Obywatel małej Estonji może bez wizy wyjeżdżać do ośmiu państw a ziomek Nurmiego, Finlandczyk, do dziewięciu. Przed Francuzem otwarte są besz wizy granice dwunastu państw, przed Hiszpanem piętnastu, przed Holendrem trzynastu, przed obywatelem Jugosławji dwóch.

Obywatel Litwy kowieńskiej nie jest pytany o wizę w trzech państwach europejskich, Luksemburczyk w piętnastu, Łotysz w sześciu, Niemiec w siedemnastu, Norweg w szesnastu, Portugalczyk w trzynastu, Szwajcar w dwudziestu, Szwed w siedemnastu, Węgier w pięciu, Włoch w osiemnastu.

Bez wizy nie mają wstępu do żadnego państwa europejskiego tylko obywatele Bułgarji, Grecji, Polski, Rumunji i Turcji i nawzajem do tych jedynych pięciu państw w Europie obywatel żadnego innego państwa nie może dostać się bez wyjednania wizy w konsulacie polskim.

Taki np. obywatel szwajcarski może przewędrować bez wizy całą Europę, t. j. dwadzieścia państw, a tylko do wymienionych wyżej pięciu państw oraz do Jugosławji nie dostanie się. Co do Jugosławji, to wzajemna konwencja ze Szwajcarją o zniesieniu wiz niebawem dojdzie do skutku.

Czy wobec tego stanu rzeczy, wobec tego zabarykadowania dróg prowadzących do naszego państwa uciążliwemi formalnościami wizowemi, nie wyglądają mocno humorystycznie wszelkie dyskusje na temat ożywienia ruchu turystycznego w Polsce i przyciągania obcych gości do naszych uzdrowisk, zabytków historycznych i malowniczych zakątków naszego kraju?

—o—

POBÓR PODATKU MAJĄTKOWEGO W ROKU 1931.

Celem częściowego osiągnięcia wpływów, preliminowanych z tytułu podatku majątkowego na rok budżetowy 1931/32, min. skarbu okólnikiem z dnia 23 marca b. r. — uwzględniając położenie gospodarcze i zdolność płatnicza poszczególnych kategoryj majątku — zarządziło dalszy częściowy pobór zaległości z tytułu podatku majątkowego w sposób następujący:

Dla płatników II. i III. grupy kontyngentowej od V. stopnia wzwyż skali podatkowej — wyznacza się nową ratę w wysokości 0.3 proc. od wartości majątku przyjętej prawomocnie za podstawę wymiaru podatku majątkowego.

Rata ta płatna będzie w terminie od dnia 15-go czerwca 1931 r.

W wypadkach sprostowania wartości majątku na skutek odwołań, względnie w drodze nadzoru, należy za podstawę obliczenia nowej raty przyjąć sprostowaną wartość majątku.

Zawiadomienia rozesłane zostaną płatnikom najdalej do dnia 1 maja 1931 r.

Płatnikom, którzy uiścili pewne sumy ponad płatny dotychczas podatek majątkowy, nadwyżka zaliczana będzie na pokrycie należności, przypadających do zapłaty w myśl cytowanego okólnika. Płatnicy ci będą wezwani tylko do uiszczenia różnicy, przypadającej jeszcze do zapłaty.

—o—

Memento na czasie

Od lipca 1929 roku niszczeje handel pod naporem coraz to potęgującego się kryzysu gospodarczego. Sfery przemysłowe, chronione chińskim murem celnym, licznie w kartele zorganizowane, dysponujące tańszym kredytem, dopiero później odczuwać poczną kryzys. Rząd stał do niedawna zupełnie obojętnie wobec tych zjawisk. Głęboka niechęć wyższej biurokracji w stosunku do handlu, wyraża się najwyżej w niszczycielskiej pracy śruby podatkowej, w niedopuszczaniu do najmniejszych ulg podatkowych, w przekreśleniu wszelkich nadzieji na najmniejsza reformę podatkową.

Łudzono nawet marszałka Piłsudskiego. Napisał przecież pan Marszałek wcale tak niedawno artykuł, naokoło frazesu: „Byczo jest“. Jeszcze nie minęło pół roku jak marszałek ułzasadniał swą pracę koło sztywnego budżetu blisko 3 miljardowego tem, że nadchodzą tłuściejsze miesiące, a wmówiono mu zapewne, że w zimie sfery handlowe i przemysłowe będą w stanie skarbowi wpłacać sumy daleko ponad preliminowane kwoty.

Wpływów tych w miesiącach „tłustych“ nie było, co nie przeszkadza w intenzywnej pracy egzekucyjnej urzędów podatkowych. Wymiary za rok podatkowy 1930 podatku przemysłowego do rozpaczy doprowadzają kupiectwo. Z całego kraju dochodzą słuchy o **demonstracyjnym zamykaniu sklepów.**

Władze wymiarowe miały wskazówki, aby **nie schodzić** poniżej zeszłorocznych sum, tego się kurczowo trzymały, a czy kupcy i przemysłowcy będą w stanie zapłacić wymierzony haracz, to rozstrzygnie już na swoim odcinku egzekutor. Działalność egzekutorów dosięga już do najwyższego nasilenia. Wyszukują zaległości z przed 5 laty i ostatni sprzęt spisują, wyznaczają licytacje. Że tu i ówdzie przeholowują, to nie dziw. Skoro egzekutor jest codziennie przez swego szefa szykanowany, że za mało „wpływa“, to już o przeholowanie nie można go winić. Nie ma „radosnej twórczości“ zatem w handlu. Słyszy się codziennie o bankructwach, o coraz to nowych rzeszach handlujących, którzy dopuszczają swe weksle do protestu Przemysłowcy o znacznym majątku już również tak samo walczą o swą egzystencję jak najmniejszy kramarz. Zaiste, że w tej ciężkiej sytuacji ani jednego słowa pociechy nie znajdują ze strony Rządu sfery, które najbardziej na to zasługują, bo wpłacają rocznie kolosalne daniny na rzecz skarbu i samorządu.

Ostatnie wymiary podatku obrotowego są dowodem, że spadek Grabskiego jest pilnie przestrzegany bez względu na zniszczenie, które powoduje. Niewypłacalności się mnożą, a wszędzie słyszymy, że ostatnie wymiary przyspieszą szereg dalszych bankructw. Czy wielką będzie miał pociechę minister skarbu w latach najbliższych ze spauperyzowanego kupiectwa, śmiemy wątpić.

Życie gospodarcze wyniszczone daninami, na które go nigdy stać nie było, ma nadal służyć różnym eksperymentom, jak rozluźnienie ochrony lokatorów, podwyższanie czynszów, zwolnienie lokali handlowych z pod ochrony ustawowej, opodatkowanie przejazdów autobusami, redukcja pensyj urzedniczych i nowemi podatkami, co czyni rząd w chwili, którąby się nadawała dla daleko idących ulg dla tych, którzy przez tyle lat największe ponosili ofiary na rzecz Skarbu Państwa.

W sprawie stawki 1 proc. dla przedsiębiorstw handlu hurtowego, nie prowadzacych prawidłowych ksiąg

Uwaga Redakcji! Treść okólnika minist. wydrukowana jest **tłustym** drukiem, zwykłym drukiem zaś uwagi Redakcji.

Naskutek usilnych starań Centrali Związku Kupców Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 27 marca 1931 roku L. D. V. 2554/4/31 upoważniło Izby Skarbowe do przyznawania przedsiębiorstwom handlu hurtowego, nieprowadzącym prawidłowych ksiąg handlowych, ulg w podatku przemysłowym od obrotu za rok 1930 w postaci obniżenia stawki tego podatku do 1 proc.

Wymiary dokonywane będą wedle normalnej stawki 2 proc., zaś zainteresowane przedsiębiorstwa winny najpóźniej do d n i a 15 m a j a 1931 r o k u wnosić podania do właściwych urzędów skarbowych o przyznanie im 1 proc. stawki podatkowej.

Podania te uwzgledniane będą jedynie dla przedsiębiorstw I. i II. kategorji handlowej.

Wyjątkowo o przyznanie ulg ubiegać się mogą również takie przedsiębiorstwa III. kategorji, które prowadzą sprzedaż hurtową i zostały na mocy specjalnego zezwolenia upoważnione do prowadzenia przedsiębiorstwa za świadectwem III. kateg.

Stawka 1 proc. przyznawana będzie tylko pod następującymi warunkami:

1) O ile przedsiębiorstwa te złożyły we właściwym terminie (t. j. do dnia 16 lutego 1931 roku) zeznania o obrocie.

Warunek ten nie dotyczy przedsiębiorstw, którym darowano skutki niezłożenia zeznania, jak również oczywiście przedsiębiorstw zaliczonych na skutek okoliczności wyżej przytoczonych do III. kateg. handlowej.

2) O ile złożone zeznania nie odbiegają znacznie od obrotu ustalonego przez Komisję Szacunkową.

Oczywiście w wypadkach złożenia odwołania, o ile czy to wniosek Komisji Szacunkowej na skutek odwołania, czy też uchwała Komisji Odwoławczej zmienia pierwotną uchwałę Komisji Szacunkowej, miarodajną dla określenia stosunku obrotu zeznanego do obrotu wymierzonego będzie już nowa uchwała Komisji Szacunkowej względnie Komisji Odwoławczej.

3) O ile obroty ustalone przez Komisje Szacunkowe „odpowiadają stosunkom faktycznym“.

W naszem rozumieniu każda uchwała Komisji Szacunkowej niezakwestjonowana przez jej. Przewodni-

czącego w jedynie dopuszczalnej ustawowo formie sprzeciwu uważana być musi w braku odwołania płatnika za odpowiadającą stosunkom faktycznym.

4) O ile przedsiębiorstwa te nie prowadzą handlu towarami bądź o charakterze luksusowym, bądź pochodzenia zagranicznego (z wyjątkiem śledzi).

Oczywiście odmowa ulgi może tu nastąpić jedynie w wypadku, gdy towary sprzedawane przez dane przedsiębiorstwo są istotnie luksusowe (nie należą tu np. sztuczny jedwab, przędza tego jedwabiu, owoce, odzież etc., natomiast należą d r o g i e perfumy, futra, jedwabie, wina i koniaki zagraniczne, wykwintne obuwie zagraniczne, wyszukane towary gastronomiczne). Przytem sprzedaż towarów luksusowych musi być istotną cechą danego przedsiębiorstwa t. zn. nadawać mu charakter wyłącznej albo przeważającej sprzedaży tych towarów; w wypadkach, gdy towary luksusowe stanowią nieznaczną część obrotu danych przedsiębiorstw, nie zachodzi żadna przeszkoda do zastosowania stawki 1 proc.

5) O ile hurtowy charakter udowodniony będzie przez okazanie ksiąg podręcznych, zapisków, duplikatów frachtów oraz obowiązkowe wskazanie odbiorców i dostawców.

Z treści okólnika wynika tu wyraźnie, iż żaden dowód niema bezwzględnie obowiązującego znaczenia, to zn. brak zapisek, ksiąg podręcznych etc. nie stanowi żadnej przeszkody do przyznania stawki 1 proc.

Obowiązkiem jest jedynie przedstawianie wykazów odbiorców i dostawców, bo też najpraktyczniej będzie wykazy te przedstawiać odrazu przy podaniach o przyznanie ulgi.

6) O ile egzystencja gospodarcza przedsiębiorstwa zostałaby zagrożoną w razie uiszczenia podatku wedle stawki 2 proc.

Zaznaczyć przytem należy, że wedle wyraźnej treści okólnika chodzi tu o sytuację ekonomiczną danego przedsiębiorstwa zupełnie niezależnie od sytuacji gospodarczej właściciela przedsiębiorstwa i stanu jego majątku i dochodów, wynikającego ze źródeł niezależnych od jego przedsiębiorstwa handlowego.

Przy ustaleniu sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstw władza skarbowa stosownie do treści okólnika winna zwracać szczegółową uwagę na równomierność udzielania ulg, gdyż brak tej równomierności spowodowaćby mógł właśnie poważne zagrożenie egzystencji gospodarczej przedsiębiorstw, którym ulgi tej odmówiono.

Zaznaczyć należy jeszcze, że okólnik nie zawiera żadnych ograniczeń co do ogólnej kwoty umorzonej wskutek ulgi sumy. Okoliczność więc czy i jaka kwota została już uiszczona na poczet podatku w formie zaliczek nie powinna mieć żadnego znaczenia przy udzielaniu stawki 1 proc.

Podanie o przyznanie stawki 1 proc. w niczem nie tamuje prawa płatnika do wnoszenia odwołania o ile wymiar obrotu jest zbyt wygórowany, jednak w wypadku wniesienia odwołania ostateczna decyzja co do przyznania ulgi zapadnie dopiero po uchwale Komisji Odwoławczej w przedmiocie wniesionego odwołania.

W razie przychylnego załatwienia sprawy przyznania stawki 1 proc. dla płatników, którzy nie wnieśli odwołań, odpowiednia część podatku ulega natychmiast umorzeniu.

W razie zaś wniesienia przez płatnika odwołania i przychylnego wniosku Urzędu, co do przyznania mu ulgi 1 proc. winno do czasu rozpatrzenia odwołania nastąpić odpowiednie ograniczenie egzekucji.

Zwracamy uwagę, że przedsiębiorstwa, którym odrzucono księgi handlowe, i które z tego tytułu wnoszą odwołania, winny jednak dla ostrożności wnosić do dnia 15 maja odrębne podania o przyznanie im stawki 1 proc. z zaznaczeniem, że podanie to nie przesądza sprawy odwołania.

Zaniechanie wniesienia do dnia 15 maja powoduje bowiem niemożność późniejszego wniesienia podania o przyznanie stawki 1 proc.

Pamiętać należy też o tem, że podanie o przyznanie stawki 1 proc. winno być składane niezależnie i odrębnie od odwołania. Nadmieniamy jednak, że przedsiębiorstwa prowadzące hurtową sprzedaż artykułów spożywczych pierwszej potrzeby wymienionych w wykazie załączonym do § 26 Rozporządzenia Wykonawczego (wykaz ten poniżej podajemy) korzystają w myśl wyroku N. T. A. w sprawie Zolberg i Goldflam L. Rej. 1656/28 z 1 proc. stawki z mocy samej ustawy nie zaś z mocy okólnika.

Tego rodzaju przedsiębiorstwa winny już odrazu otrzymywać wymiar wedle stawki 1 proc., w razie zaś otrzymania nakazu płatniczego wedle stawki 2 proc. winny wnosić w tej materji odwołania do Komisji Odwoławczej, gdyż w tym wypadku mają one uprawnienie ustawowe niezależne od tych czy innych warunków, wynikających z treści okólnika.

Oczywiście wniesienie takiego odwołania nie tamuje prawa płatnika do złożenia również podania w trybie wyżej powołanego okólnika.

Załącznik I. Wykaz artykułów pierwszej potrzeby, podlegający 1 proc. stawce podatkowej na mocy samej ustawy:

Zboże, ziemiopłody oraz jadalne produkty spożywcze pochodzenia krajowego (mąka, pieczywo, kasza, sól, cukier, nabiał, mięso, tłuszcze jadalne, roślinne i zwierzęce, wyroby masarskie, kawa zbożowa i t. p.) z wyjątkiem ryb, drobiu, dziczyzny, wszelkiego rodzaju konserw, pasztetów i majonezów oraz wyrobów cukierniczych i trunków z zawartością alkoholu.

Śledzie solone, wędzone i opiekane, tak krajowe, jak i zagraniczne wymienione pod lit. b i c, punkt 4, pozycja 37 taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (D. U. R. P. Nr. 54, poz. 540).

Załącznik 2. Wzór podania o przyznanie 1 procentowej stawki:

Do Urzędu Skarbowego w . . . . . .

N. N. zam. w . . . .

PODANIE

Nakazem płatniczym Nr. . . . . . zawiadomiony zostałem, iż wymierzono mi obrót w kwocie Zł. . . . . . zastosowując do obrotu tego stawkę podatkową w wysokości 2 proc.

W tym stanie rzeczy mam zaszczyt wyjaśnić, co następuje:

Pod powyższym adresem prowadzę za świadectwem

II. kategorji sprzedaż artykułów żelaznych (manufaktury) etc.

Sprzedaż tę prowadzę wyłącznie (w 70 proc., w 50 proc.) kupcom i przemysłowcom, stanowi więc ona sprzedaż hurtową w znaczeniu art. 7 ustawy o podatku przemysłowym.

Wykaz odbiorców mych przy niniejszym załączam, a nadto hurtowy charakter mego przedsiębiorstwa udowodniony być może (tu należy przytoczyć ewent. dalsze dowody hurt[illegible]a przedsiębiorstwa).

Ksiąg handlowych w przedsiębiorstwie w roku 1930 nie prowadziłem.

Nadmieniam, iż przedsiębiorstwo moje wskutek ogólnego kryzysu oraz (podać ewent. inne przyczyny) znajduje się w bardzo ciężkiej sytuacji i uiszczenie 2 proc. stawki zagraża egzystencji gospodarczej mego przedsiębiorstwa.

Wobec powyższego i na zasadzie art. 7 i 94 Ustawy oraz okólnika Min. Skarbu z dnia 27 marca 1931 r. (L. D. V. 2544/4/31) mam zaszczyt prosić: o przyznanie mi stawki 1 proc. odnośnie do obrotu mego (całego) w wysokości zł. . . . .

Data.

—o—

Zeznania o dochodzie właścicieli realności

Podstawę obliczenia dochodu dla właścicieli realności, sporządzających zeznania o dochodzie na rok 1931 stanowi czynsz brutto, zainkasowany z realności w ciągu roku 1930 Władze skarbowe opierają się na wykazie, otrzymanym z gminy, a tyczącym się wymiaru podatku od nieruchomości.

Zdarzyć się może, że czynsz zainkasowany przez właściciela realności, jest niższy od czynszu wykazanego przez gminę albowiem pewne lokale w ciągu roku 1930 nie były wynajęte albo też lokatorzy mogli ewentualnie nie zapłacić czynszu. Podkreślamy więc, że podstawę obliczenia stanowi czynsz brutto zainkasowany.

Potrącenia ustawowe są: 1) z tytułu zapłaconych podatków, 2) na administrację i amortyzację, 3) na zapłacone odsetki.

ad 1) kwotę zapłaconych podatków potrąca się z sumy pobranych w roku 1930 czynszów. Kto nie jest w stanie sporządzić dokładnej specyfikacji tych kwot, może potrącić z sumy czynszów 19.7% jako przeciętny stosunek podatków do dochodów.

ad 2) rzeczywiste wydatki na utrzymanie domu, naprawy, oświetlenie, należytości kominiarza, pensje stróża, ubezpieczenie, narzędzia itd. — wolno potrącać z dochodu. Kto nie jest w stanie zapodać dokładnych sum na powyższe wydatki, może potrącić z ogólnego dochodu 20%. Również na amortyzację wolno 5% potrącić. Na podstawie porozumienia Tow. właścicieli realności z władzami skarbowemi wprowadzonem jest ułatwienie w obliczaniu wydatków na administrację i potrąceń amortyzacyjnych o tyle, iż z rocznego dochodu przedwojennego potrącić wolno 25% łącznie.

ad 3) odsetki z długów hipotecznych wpisuje się jako potrącenie w Dziale II. na stronie 3. rubryka 1.

Przykład: dochód brutto wynosił w roku 1930 zł. 14.989.

Potrącenia: 14.989 — minus 6.700 (tj. 25% plus 19.7%) równa się 8.289. Prócz tego należy potrącić sumę zapłaconych odsetek tak, że do rubryki **dochód ogólny** wpisuje się ostateczną cyfrę po potrąceniu powyższych pozycyj.

Jest wskazanem, aby zeznający dołączył do fasji zestawienie swego obliczenia dla ułatwienia orjentacji władzy wymiarowej.

—o—

AKTUALJA PRAWNE.

Doniosła rola ksiąg handlowych

Uznanie ksiąg za nieprawidłowo prowadzone.

„Ta okoliczność, iż wytknięte przez władze skarbowe wadliwości ksiąg handlowych nie zostały spowodowane przez złą wolę właściciela przedsiębiorstwa, względnie jego buchaltera, nie może jednak skutkować uchylenia decyzji władzy skarbowej o odrzuceniu dowodu z tychże ksiąg“. (Wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego L. Rej. 2809/28).

Na podstawie złożonego zeznania o obrocie płatnik zaofiarował dowód z ksiąg handlowych, gdyż w myśl art. 76 ustęp 3 ust. o pod. przem. władza podatkowa nie może ustalić obrotu odmiennie od zeznania, popartego prawidłowo prowadzonemi księgami, o ile ksiąg tych nie uzna za nieprawidłowe lub nierzetelne. Przy badaniu jednak powyższych ksiąg okazało się, iż pewne pozycje zaksięgowano w mniejszych kwotach, niż rzeczywiście wynosiły, a jedną pozycję całkiem pominięto, wobec czego władza wymiarowa uznała księgi te za nieprawidłowe. Płatnik odwołał się do Komisji Odwoławczej, gdyż, jego zdaniem, powyższe omyłki względnie opuszczenia, będące błędem nieświadomym buchaltera, nie mogą ksiąg handlowych pozbawić charakteru ksiąg handlowych w zrozumieniu ustawy. Komisja Odwoławcza pozostawiła bez uwzględnienia, a Najwyższy Trybunał Administracyjny, do którego odwołał się płatnik, również oddalił skargę z zasad następujących:

Art. 76 ustawy wprowadza odnośnie do ksiąg handlowych ścisłą teorję dowodową. Stawianie księgom, które mają być uposażone w ten wyjątkowy przywilej, ścisłych wymogów formalnych, jest konsekwencją tej teorji. Wobec tego rygorystycznego stanowiska ustawy uważać się musi wspomniane usterki buchalteryjne, jako dostateczny powód do pominięcia dowodu z ksiąg handlowych. Podniesiony zaś przez płatnika moment, iż wytknięte przez władze skarbowe wadliwości ksiąg handlowych nie zostały spowodowane przez złą wolę właściciela przedsiębiorstwa, względnie jego buchaltera, jest zupełnie obojętny dla oceny niniejszej sprawy. Powyższe rozróżnienie mogłoby mieć, co najwyżej, znaczenie w razie pociągnięcia płatnika do karnej odpowiedzialności za usiłowanie uchylenia się od uiszczenia podatku przez podanie w zeznaniu nieprawdziwych wiadomości.

—o—

Kupiectwo a obecne położenie gospodarcze

(mk) W związku ze wzmożoną działalnością Stowarzyszenia Kupców przyjechał do Tarnowa radca Izby przem.-handlowej p. Rafał Pfeffer z referatem na podany w nagłówku temat. Przed licznie zebraną publicznością w przeszło godzinnym wywodzie roztaczał referent obraz dzisiejszego ciężkiego kryzysu gospodarczego i wytworzonego nim katastrofalnego położenia kupiectwa, które stanęło tuż nad brzegiem przepaści zniszczone i pozbawione lepszej nadziei na przyszłość. Przyczyny dzisiejszego kryzysu widzi referent w pierwszym rzędzie w braku pewności stabilizacji stosunków politycznych, w obawie wybuchu wojny, która zwłaszcza objawia się w wyolbrzymieniu budżetów wojskowych prawie wszystkich państw europejskich i we wzrastających i przybierających ciągle na sile hasłach nacjonalistycznych. To wszystko razem oczywiście na polepszenie stosunków ekonomicznych oddziaływać nie może.

A jeśli już nawet przyjmiemy, że kryzys światowy znajduje się w swym punkcie końcowym i że „kryzys zaufania" mija, to tego jednak o stosunkach w Polsce powiedzieć nie można. Etatyzm, przerost biurokracji, system podatkowy, który podcina już same korzenie życia gospodarczego i wiele, wiele innych znanych dostatecznie każdemu bolączek — na wzrost zaufania w Polsce wpłynąć nie mogą. Dopóki więc w tych dziedzinach nie nastąpi poważniejsza reforma, dopóty o poprawie stosunków ekonomicznych niema co marzyć.

A jednak powiada p. radca Pfeffer — nie wolno kupiectwu założyć rąk i biernie przypatrywać się rozwojowi wypadków. Nie można w czasach, gdy liberalizm gospodarczy jest w agonji liczyć na samoukształtowanie się stosunków. Kupiectwo bowiem może się pewnego pięknego poranku znaleźć między młotem a kowadłem, mając z jednej strony potężny etatyzm państwowy, a z drugiej skartelizowany przemysł popierny również przez państwo.

Jedynem stąd wyjściem jest tylko silna organizacja kupiectwa, którąby zwartym frontem mogła przeciwstawić się zgubnym dla kupiectwa tendencjom.

Na tem referent nagrodzony przez słuchaczy burzą oklasków zakończył swe wywody, oparte na licznych faktach i cyfrach.

—o§o—

ORZECZNICTWO N. T. A.

WARUNKI ZALICZENIA PRACOWNIKA DO KATEGORJI UMYSŁOWYCH.

„Normalne funkcje operatorów kinowych nie uzasadniają zaliczenia ich do kategorji pracowników umysłowych na podstawie rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych i z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych". (Teza Komisji Międzydepartamentalnej z dnia 16 września 1930 r.)

Komisja Międzyparlamentarna przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej, powołana do orzekania, jakich pracowników należy zaliczyć do kategorji pracowników umysłowych, a jakich do fizycznych, rozpoznawała na posiedzeniu w dniu 16 września r. ub. sprawę powyższą i uchwaliła tezę, na wstępie przytoczoną, wychodząc z zasad następujących: W myśl postanowień art. 2 ust. 1 p. 1 rozp. Prez. Rzplitej z 16. III. 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych — uważa się za pracowników umysłowych osoby, spełniające czynności administracyjne i nadzorcze. Czynności administracyjne łączą się z zawiadywaniem, prowadzeniem i zarządem zakładu pracy względnie oddziału pracy, czynności zaś nadzorcze zawierają w sobie czynnik nadrzędności, polegający na doglądaniu pracy, spełnianej przez inne osoby, bez równoczesnego wykonywania czynności, równorzędnych z czynnościami nadzorowanemi. Operatorzy kinowi, obsługujący bezpośrednio aparaturę kina, tj. zajęci są puszczaniem jej w ruch, regulacją, a częściowo także naprawą, nie spełniają czynności administracyjnych i nadzorczych w rozumieniu cytowanych przepisów, przeto też z tytułu powyższych funkcyj nie mogą być uznani za pracowników umysłowych. Pracując częstokroć z pracownikami, wykonywują jednak zazwyczaj sami funkcje fizyczne, równorzędne do funkcyj tych pracowników.

DOBROWOLNE ZRZECZENIE SIĘ PRETENSJI PRACOWNIKA DO PRACODAWCY.

Tygodnik „Prawda" nr. 11 z dnia 15 marca 1931 r. umieścił następujący artykuł:

Pracownik pewnego przedstawicielstwa, opuszczając pracę, podpisał oświadczenie, że wszelkie jego pretensje, wynikające z umowy o pracę, zostały zaspokojone i że nie rości sobie żadnych pretensyj do b. pracodawcy.

Po pewnym czasie pracownik rozmyślił się jednak i zaskarżył b. pracodawcę o odszkodowanie za godziny nadliczbowe, przepracowane rzekomo w czasie trwania umowy o pracę.

Sąd pierwszej i drugiej instancji pretensję pracownika oddalił i sprawa znalazła się w rezultacie przed Sądem Najwyższym (Izba III Kw. 127/29), który uznał orzeczenie pierwszej i drugiej instancji za uzasadnione, a pretensję pracownika za pozbawioną podstaw prawnych.

W motywach Sąd Najwyższy stwierdza:

„Ustalenie Sądu Procesowego oparte na wiarygodnych i zaprzysiężonych zeznaniach stwierdza wbrew odmiennym zeznaniom powoda, że absolutorjum podpisane było dobrowolnie, bez jakiegokolwiek przymusu po uprzedniem obliczeniu należności powoda w drodze obopólnego porozumienia. Jeśli zaś powód, podpisując absolutorjum, działał pod wpływem obawy, że w razie niepodpisania nie będą mu wypłacone jego należności, to wywołany taką obawą przymus psychiczny nie wykluczał swobodnej woli powoda, a więc nie był to przymus, któryby w myśl ustawy (par. 870 u. c.) oświadczenie powoda czynił niebywałem i nieobowiązującem. Od woli powoda bowiem zależa-

lo, o ile już wówczas świadom był słuszności swego roszczenia z tytułu godzin nadliczbowych odmówić podpisania absolutorjum i wystąpić przeciw pracodawcy na drogę sporu. Okoliczność, że powód opiera swoje roszczenia na bezwzględnie obowiązujących przepisach cytowanej ustawy z 18 grudnia 1919 r., nie może mieć żadnego wpływu na zrzeczenie się przedmiotowego roszczenia, gdyż można zrzec się z prawnym skutkiem nietylko zapadłych już roszczeń i praw i wartości majątkowej, opartych na umowie lub na orzeczeniu sędziowskiem, ale też takich, które nadaje ustawa. Nie jest tedy — jak mylnie mniema apelant — żądanie takiego zrzeczenia się przeciwne ustawom, gdyż pozwany pracodawca, wypłacając powodowi jego należności przy rozwiązaniu stosunku służbowego, uprawniony był do żądania od niego pokwitowania dokonanej zapłaty (par. 1426 u. c.)“

Powyższe orzeczenie Sądu Najwyższego obejmuje wprawdzie tylko kwestję wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, jednak ma niewątpliwe znaczenie zasadnicze, wybiegające znacznie poza przedmiot sporu. Zostało stwierdzone mianowicie, iż można się zrzec ze skutkami prawnemi wszelkich roszczeń umownych, nawet wynikających z ustawodawstwa ochronnego jak wynagrodzenie za urlop, za okres wypowiedzenia i t. d.

Jedynym warunkiem jest, aby pokwitowanie nie było uzyskane pod działaniem istotnego przymusu. (O przymusie nie może być mowy, jeżeli pokwitowanie podpisane zostało przy opuszczaniu pracy.).

Pokwitowanie, zawierające zrzeczenie się wszelkich pretensyj, wynikających ze stosunku najmu, zabezpiecza przed merytorycznem rozpatrywaniem przez sąd różnych pretensyj, wnoszonych tak często bez dostatecznego uzasadnienia przez pracowników po rozwiązaniu umowy o pracę.

—o—

Uwaga przy wydawaniu „reszty“

Czytelnik nasz z prowincji przesyła nam opis wypadku, jaki miał w związku z wydawaniem reszty. — Ponieważ sprawa ta tyczyć może każdego kupca, przeto dla przestrogi treść tegoż pisma podajemy:

„Przed 3-ma miesiącami jedna z klijentek kupując u mnie towary za zł. 42.— wręczyła mi jako zapłatę 2 banknoty po 20 zł. i jedną monetę 2 złotową. Po godzinie od odejścia od kasy klijentka ta wraca, żądając zwrotu 30 zł. — i twierdząc, że wręczyła mi zamiast jednego 20-złotowego banknotu, banknot 50-ciozłotowy. Wezwany w tej sprawie policjant spisał protokół. Sąd na rozprawie uznał moją winę i skazał mnie na zapłacenie różnicy więcej pobranej, tj. złotych 30 oraz grzywny zł. 90.—, mimo, iż świadek w osobie ekspedjentki oraz ja złożyliśmy przysięgę, że pobrano tylko należną sumę. Mimo jednak tego i mimo mojej nieposzlakowanej opinji jaką cieszę się wśród miejscowego kupiectwa Sąd zeznaniom moim nie dał wiary“.

Celem uniknięcia tego rodzaju przykrości jest wskazana ostrożność przy wydawaniu „reszty“. Praktycznem jest zatrzymanie na wierzchu wręczonej kwoty przez klijenta tak długo aż zostanie wydaną reszta i należyty jej odbiór potwierdzony przez klienta.

DROBNE WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

ZWIĘKSZENIE OCHRONY CELNEJ
na tłuszcze krajowe i nasiona oleiste.

W związku z uchwałą ostatniego posiedzenia Komitetu Ekonomicznego ministrów w najbliższych dniach ma się ukazać rozp. ministrów Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa, zmieniające cła przywozowe na niektóre oleje zwierzęce, nasiona roślin przemysłowych oraz tłuszcze roślinne. Rozporządzenie to będzie dalszem zarządzeniem Rządu w dziedzinie wykonywania programu pracy dla rolnictwa i ochrony jego interesów. Podwyższona będzie przedewszystkiem stawka celna na margarynę i sztuczne tłuszcze jadalne z 52 zł. na 100 zł. za 100 kg., a to ze względu na konieczność zrównania tej stawki z cłem na smalec, który odczuwa obecnie dość dużą konkurencję margaryny. Równocześnie m. in. podniesione będzie cło na siemię lniane. Wprowadzone dalej będą wyższe stawki celne na olej słonecznikowy i makowy, ponieważ przywóz tych olejów, produkowanych z surowca krajowego, nie znajduje żadnego usprawiedliwienia. Nowe rozporządzenie uwzględni również interesy krajowego przemysłu olejów technicznych opartych na nasionach egzotycznych.

—o—

10 PROCENTOWY OPUST PRZEWOŹNEGO.
Ważne dla eksporterów drzewa.

Taryfa na wywóz drzewa do Niemiec i tranzytem przez Niemcy oraz do Czechosłowacji i tranzytem przez Czechosłowację.

Za przesyłki kopalniaków i słupów telegraficznych i telefonicznych z działów B i E taryfy artykułowej nr. 5a (Taryfa towarowa Cz. II., zeszyt 2 Polsko-Niemieckiego Związku Kolejowego) oraz z poz. G i H taryfy artykułowej nr. 2b (Taryfa towarowa Cz. II., zeszyt 4 Czechosłowacko-Polskiego Związku Kolejowego) Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych, w okręgu których znajdują się stacje nadania, będą zwracały nadawcy, po udowodnieniu wywiezienia przez jednego nadawcę w czasie od dnia 16 kwietnia 1931 r. do dnia 15 kwietnia 1932 r. najmniej 5,000 tonn część przewoźnego w wysokości 10% udziału P. K. P., wynikającego z zastosowania bezpośredniej polsko-niemieckiej taryfy związkowej cz. II. zeszyt 2 i czechosłowacko-polskiej taryfy związkowej, cz. II, zeszyt 4.

W celu uzyskania zwrotu nadawcy obowiązani są przedłożyć wtórniki listów przewozowych komunikacji międzynarodowej.

Zgłoszenia o wypłatę zwrotu części przewoźnego będą ważne do dnia 15 lipca 1932 r.

(Dziennik Taryf i Zarz. Kol. nr. 13 z dnia 14. IV. 1931 r.).

—o—

TRAKTAT HANDLOWY POLSKO-PORTUGALSKI

Traktat handlowy i nawigacyjny zawarty pomiędzy Polską a Portugalją wszedł w życie 9 bm. W związku z tem otwierają się pewne możliwości bezpośredniego eksportu wyrobów polskich do Portugalji. Dotychczas wyroby te szły drogą pośrednią. Do Portugalji wywożone być mogą wszelkiego odzaju artykuły przemy-

słowe i drzewo. Połączenie morskie istnieje z Gdańska do Lizbony, a z Gdyni w razie potrzeby tego rodzaju połączenie może powstać przez wykorzystanie w tym kierunku jednej z linij lewatyńskich.

Poz. 217, 218. Traktat handlowy i nawigacyjny z Łotwą, nadający wzajemnie prawa w zakresie handlowym, przemysłowym i nawigacyjnym na zasadzie tzw. największego uprzywilejowania tj. tak jak przyznano państwom najbardziej uprzywilejowanym.

Poz. 214. Postanawia, że wszystkie przepisy prawne wydane przed odzyskaniem państwowości polskiej, zawierające ograniczenia praw jak też zawierające przywileje obywateli z tytułu ich pochodzenia, narodowości, języka, rasy lub religji sprzeczne ze stanem prawnym, wynikającym z odzyskania państwowości polskiej lub niezgodne z postanowieniami Konstytucji o równości obywateli wobec prawa, nie mają mocy obowiązującej

—o—

ROSZCZENIA OBYWATELI POLSKICH DO NIEMIEMIECKICH ZAKŁADÓW UBEZPIECZEŃ.

Roszczenia obywateli polskich do **niemieckich zakładów ubezpieczeń** z tytułu umów ubezpieczeń na życie, wymienionych w art. 21 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego z 5 lipca 1928 u. zostały obecnie uregulowane rozp. p. Prezydenta Rzplitej 15 kwietnia. Na mocy tego układu Rząd polski ureguluje roszczenia obywateli polskich z tytułu umów ubezpieczeń na życie, zawartych z niemieckiemi zakładami ubezpieczeń, opiewających na **marki niemieckie** niepodlegające przerachowaniu oraz na **marki polskie, noty Kries'a ruble rosyjskie i korony austrjackie**, przyczem, jeśli chodzi o 4 ostatnie waluty, to umowy zawarte zostają objęte tylko w tym wypadku, kiedy zawarcie ich nastąpiło przed 14 lutego 1924 r. Dla przeprowadzenia rejestracji roszczeń oaz do przerachowania ich wysokości i uregulowania będzie zamianowany przez ministra Skarbu specjalny komisarz do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń na życie. Jako organ kontrolujący oraz ostateczne instancje Minister Skarbu powoła Komisje likwidacyjna do spraw zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń przy Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń. Ponadto rozp. przewiduje szczegółowy sposób przerachowania i ustala miarodajne przeciętne kursy roczne dla korony austro-węgierskiej, marki niemieckiej, marki polskiej i rubla rosyjskiego od r. 1914 do 1921 r.

—o—

KRONIKA

ZASTĘPCY POSZUKIWANI! z branży maszyn rolniczych wzgl. handlu zbożem, mogący podjąć się zastępstwa na traktory rolnicze oraz przemysłowe.

Zgłoszenia przyjmuje „Przegląd Kupiecki" pod I. P. II. L. 3327/K.

WYCIECZKA DO AMERYKI

Polsko-amerykańska Izba Handlowa prosi nas o zamieszczenie nast. notatki:

W lecie r. b. odbędzie się wycieczka do Stanów Zjednoczonych Ameryki, zorganizowana przez Polsko-Amerykańską Izbę Handlową i Towarzystwo Polsko-Amerykańskie w Warszawie.

Wycieczka wyruszy w dniu 29 lipca r. b. na okręcie „Kościuszko" linji „Gdynia—Ameryka" i w dniu 10. sierpnia przybędzie do Nowego Jorku, poczem pierwsza grupa uczestników zwiedzi Nowy Jork, wodospad Niagarę i kilka pobliskich miejscowości i wyruszy z powrotem na tym samym okręcie w dniu 14 sierpnia (vide na końcu niniejsz. dopisek Redakcji.) — Druga grupa uda się na dwutygodniową wycieczkę po Stanach Zjednoczonych i powróci do Gdyni okrętem „Pułaski", odpływającym z Nowego Jorku w dniu 28 sierpnia r. b.

Koszt wycieczki dla grupy pierwszej wyniesie złotych 1.975 w klasie tańszej i zł. 2.200 w klasie droższej, dla grupy drugiej zaś jeszcze nie jest ustalony, stanowiąc różnicę dwutygodniowej wycieczki lądowej która będzie obliczona w sposób możliwie najniższy.

Grupa pierwsza będzie miała cele tylko turystyczne, druga zaś nawiązanie bezpośredniego kontaktu z amerykańskiemi sferami handlowemi i Polonją amerykańską, zwiedzenie fabryk, magazynów uniwersalnych i t. d.

Dzięki Amerykańsko-Polskiej Izbie Handlowej w Nowym Jorku, wycieczka będzie miała zapewnioną opiekę i pomoc na terenie Stanów Zjednoczonych.

Ze względu na wielkie znaczenie, jakie posiada bezpośrednie zaznajomienie się polskich kupców i przemysłowców z rynkiem amerykańskim, jak również zdrowotne i krajoznawcze zalety wycieczki — należy spodziewać się, że szerokie sfery społeczeństwa wezmą w niej udział, zgłaszając się po bliższe informacje i wskazówki do Polsko-Amerykańskiej Izby Handlowej w Warszawie, ul. Nowy Świat Nr. 72.

Uwaga Redakcji! Jak nas informują, zainicjowana impreza wycieczkowa rokuje nader słabe widoki powodzenia, gdyż prawdopodobnie mało znajdzie się ludzi, którzy zechcą przez 22 dni jeździć po morzach, po to, aby Nowy Jork i szereg innych miejscowości zwiedzić w ciągu 3-ch (trzech!) dni.

WYCIECZKA POLSKA DO GRECJI. Grecko-Polska Izba handlowa w Atenach urządza w czasie od 5 do 21 maja b. r. wycieczkę do Grecji. Koszta udziału wycieczki wynoszą przy przejeździe w I. klasie zł. 1.875, w II kl. na kolei a w I. na statku zł. 1,463, w II. klasie zł. 1187, w III kl. zł. 791. Zgłoszenia do 20 b. m. Bliższych informacyj udzielają Izby P.-H.

—o—

Normy „przeciętnej dochodowości"

Dokończenie ze str. 2-giej.

		Hurt	Detal
70.	„ nasion	5	12
71.	„ kwiatów żywych	10	20
72.	Handel bydła rogatego	6	10
73.	„ koni	6	12
74.	„ nierogacizną	6	10
75.	„ drobiem	6	10
76.	„ śledzi	5	—
77.	Hurtowny handel piwa	6	—
78.	Księgarnie	5	20
79.	Antykwarnie	10	30
80.	Handel tandety	—	5
81.	„ szmat	5	—

B. Inne przedsiębiorstwa handlowe.

		Hurt	Detal
1.	Hotele	—	12
2a	Pokoje umeblowane w miastach	—	25
2b	Pokoje umebl. w innych miejscowościach	—	20
3.	Pensjonaty	—	20
4.	Restauracje z wyszynkiem wódki	—	20
5.	Restauracje bez wyszynku wódki	—	15
6.	Jadłodajnie	—	10
7.	Cukiernie	—	18
8.	Kawiarnie, mleczarnie i herbaciarnie	—	15
9.	Łaźnie i wanny	—	20
10.	Bilardy	—	50
11.	Teatry świetlne (od obrotu bez wliczenia pod. widow.)	—	20
12.	Zakłady pogrzebowe	—	25
13.	Biura próśb	—	70
14.	„ ogłoszeń	—	40
15.	„ pośrednictwa pracy	—	30
16.	Domy i kantory agenturowo-komisowe	—	50
17.	Domy i kantory ekspedycyjno-przewoz.	—	20

C. Przedsiębiorstwa przemysłowe.

1.	Wypiek chleba	8
2.	Wypiek wszelkiego rodzaju pieczywa	10
3.	Zakłady wyrobów cukierniczych	12
4.	Fabryki pierników	12
5.	Masarnie	15
6.	Fabryki konserw	10
7.	Gorzelnie	6
8.	Rektyfikacje	—
9.	Fabryki wódek i likierów	15
10.	„ drożdży	10
11.	Miodosytnie	20
12.	Browary	15
13.	Octownie	15
14.	Zakłady wód sztucznych	20
15.	Krochmale	10
16	Olearnie	6
17.	Kopalnie nafty	20
18.	Rafinerje nafty	20
19.	Elektrownie	25
20.	Młyny wodne przy przemiale. własnego zboża cudzego zboża	
21.	Młyny parowe przy przemiale: własnego zboża cudzego zboża	

Ponieważ nie było możności uzgodnienia bez rzeczoznawców, uchwalono wezwać tychże do wydania orzeczenia. Wezwie Izba Skarbowa.

22.	Cegielnie	15
23.	Zakłady wapienne	20
24.	Huty szklane	10
25.	Zakłady szewskie	15
26.	Fabryki obuwia mechaniczn.	12
26a	Pracownie cholewek	12
27.	Garbarnie	20
28.	Zakłady krawieckie	20
29.	Zakłady kuśnierskie	20
30.	Fabryki trykotaży	20
31.	Pracownie bielizny	20
32.	„ czapek i kapeluszy	20
33.	„ gorsetów	25
34.	„ kapeluszy damskich	25
35.	„ piór i kwiatów sztucznych	25
36.	Szarparnie	12
37.	Przędzalnie	10
38.	Tkalnie	10
39.	Wykończalnie	12
40.	Farbarnie	20
41.	Pralnie	20
42.	Zakłady wyrobów powroźniczych	15
43.	„ bednarskie i kołodziejskie	15
44.	„ stolarskie meblowe	20
45.	„ budowlane z własnym materjałem	10
45a	„ ubdowlane bez materjału	20
46.	Tartaki (wezwać rzeczoznawców z powodów jak przy poz. 20)	—
47.	Zakłady wyrobów chemicznych	20
48.	Pracownie wyrobów rymarskich	15
49.	„ galanterji skórzanej	25
50.	Zakłady kowalskie i ślusarskie	20
51.	„ blacharskie	20
52.	Warsztaty mechaniczne	20
53.	Zakłady fryzjerskie	30
54.	Drukarnie	20
55.	Pzemysł dorożkarski	25
56.	Zakłady introligatorskie	15
57.	„ wyrobów ceramicznych	20

D. Osobiste zajęcia przemysłowe.

1.	Ekspedytorzy	60
2.	Maklerzy giełdowi	60
3.	Pośrednicy handlowi	70

E. Wolne zajęcia zawodowe.

1.	Architekci	60
2.	Inżynierowie	60

—o—

Naczelny redaktor: Dr. Norbert Salpeter. — Wydawca: Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. — Redaktor odpow. Samuel Kurzmann. — Nowa Drukarnia Dziennikowa w Krakowie, pod zarządem Maksymiliana Feldmana